

ABEL FRANS

Toonkundige

1899-1962

RUMESTA LAAT 1999 NIET VOORBIJGAAN, ZONDER ABEL FRANS TE EREN EN IN HET DAGLICHT TE STELLEN

100 jaar geleden werd hij geboren ; op 7 april 1899 in de Veerstraat nr. 52, als jongste telg van zes uit het huwelijk van Jacob FRANS en Maria Regina DE WAERHERT .

Bij nazicht van de beschikbare documentatie kreeg ik plankenkoorts.

Hoewel ik de kunstenaar nog heb gekend en bewonderd als puber, realiseerde ik mij nu dat ik zwaar tekort zou komen, indien ik iets nieuws zou willen toevoegen aan wat niet reeds gezegd werd.

En toch, Abel verdient een blijvende plaats op het eeuwige podium.

Wie was Abel Frans ?

Teneinde een juist beeld te brengen over deze kunstenaar geef ik U hierbij twee krantenartikels :

1. het eerste werd opgesteld na een interview met Abel Frans, 1959 ;
2. het tweede verscheen in *Het VolkswEEKblad*, ter gelegenheid van de Abel Frans-herdenking van 22/09/1963.

Uit genegenheid aan mijn vriend: Heer Jules Geens.

Allo! Allo! Per Radio!

Woorden en Muziek van Abel FRANS.

ZANG

(Opgewekt)

mf

sec

sfx

ad libitum.

mf *till ready*

p

I. Er zijn veel ra-re
II. Men zal na wein'ge

din.gen Hier op ons we.reld.plein. Maar wat er nu gaat ko.men Dat zal wel't strafste
ja.ren Dwars door den "Ra.di - o" Met iemand kun.nen kaar.ten Die zit in Chi.ca.

MIJN DORPKEN

Tekst van August Van den Bossche

Muziek van Abel Frans

I

Waar de Rupelwat'ren klat'ren,
Kalm maar trotsch de Nethe vloeit,
Ligt mijn dorpken teeder neder
't Dorpken dat mijn harte boeit.
Waar mij alles: kleuren, geuren,
Lust en leven tegenlacht,
Velden in hun lentepracht, (
Waarop vruchten groeien, bloeien (bis

II

'k Dwaal soms langs de korenvoren,
's Avonds als de zonne daalt,
En heur laatsten zegenregen,
Liefelijk om mij henen straalt.
'k Zie dan ver verworpen dorpen,
Glimmen in heur toovergloed;
Maar geen een, lonkt mij zoo zoet, (
Als 't oord mijner jeugd en vreugden, (bis

III

Blijf in uwe zeden, schreden,
Steeds den Vlaamschen aard getrouw;
Leer uw stille klagen dragen,
Nu den lande is in rouw.
Laat mij uwe bloemen roemen,
Luisteren naar het Rupelriet,
Dat mij lust tot zingen biedt, (
In de schauw uws loome boomen. (bis

Gedicht van

Aug. Van den Bossche

Mijn Dorpken

MUZIEK VAN

Abel Frans

PRIJS NETTO : 1 FRANK.

1917

ALLE RECHTEN VOORBEHOUDEN.

Naam. Ver. v. Daghert, Belgische Muziekdrukken, Brussel.

DORP

GLOKKE

GE

TEKST
EN
MUZIEK
VAN
Abel Frans

L. VAN HOVE

UITGEVER: ABEL FRANS-VEERT-RUMST. ALLE RECHTEN VOORBEHOUDEN

DRUK DE MUZIEK-SONNEN-DRUK

De "Jules Verne" van het lied

Abel Frans

schreef zijn eigen dodenmars ¹

Toen ik hem wilde opbellen voor een afspraak, vond ik hem niet in het telefoonboek. Dat was op zijn minst verrassend, want ik wist dat hij in Rumst aan de Rupel woont en daar een druk bezocht, populair café heeft. Misschien moest ik zijn telefoonnummer zoeken op de naam van dit café, maar die kende ik niet. Ten einde raad belde ik een h. Frans Frans op te Rumst ; misschien was hij een familielid en kon hij mij inlichten.

"Nee, ik ben geen familie, zei hij. Maar als u Abel Frans zoekt, dan vindt u hem als eerste van de lijst onder Boom." Zo bleek dus, dat Abel Frans onder zijn voornaam in het telefoonboek staat. Wie doet het hem na ?

- Ik laat het nu maar zoals het is, zegde deze populaire toonkunstenaar, toen ik hem was gaan opzoeken. De meeste mensen kennen mij bij mijn voornaam en velen houden hem voor mijn familienaam. Wat zou ik me daar zorgen over maken ?

Aanvankelijk had ik hem "Mijnheer Frans" genoemd. Het duurde niet lang of ik zei "Mijnheer Abel", omdat iedereen hem hier Abel noemt, en zo is het gebleven. Hij is trouwens in Rumst zo populair, dat het telegram, dat zijn vrouw hem uit Amerika stuurde toen ze daar op reis was, met de adressering "Abel, Rumst, Belgium", zonder verwickelingen terecht kwam !

Hij is een joviale man met een alpinomuts, een strikje en aan stofjas. In zijn café nabij het tramdepot - het ziet er uit als een villa in rustieke stijl - prijkt een groot portret van Peter Benoit boven de tapkast en naar deze componist is de inrichting ook genoemd, alsof Abel Frans hem tot geestelijke vader heeft gekozen. In dit café gaat het gezellig en soms huiselijk toe : op een namiddag heb ik er een groepje klanten aangetroffen, die in alle gemoedsrust een portie mosselen verorberden, recht uit de kookketel, met roggebrood er bij.

De muziek is zijn leven. "Toen ik elf jaar was, speelde ik al op de klarinet", zei hij. Piano speelt hij ook, maar zijn belangstelling is sinds jaren vooral gericht op componeren. Men heeft hem "de Jules Verne van het lied" genoemd en niet zonder reden, want reeds in 1924, toen de radio nog een zwaar en ingewikkeld geval was met accu's en een grote zwarte hoorn als versterker, voorspelde hij de televisie in een liedje :

¹ B. L. (Lindekens), in *Het Rijk der Vrouw*, 1959.

gebruikt, komen volgens dezelfde techniek tot stand en Abel Frans mag wel zeggen, dat het werk van zijn hand over de hele wereld verspreid is. Tot in Amerika toe bestaan orgelboeken die hij heeft gemaakt ; dat heeft zijn vrouw tijdens haar reis in de Verenigde Staten met eigen ogen vastgesteld.

Hun zoon Leo is horlogemaker en, naar ik meen, ook juwelier : een vak met een artistieke inslag, al heeft het een technische basis. Hun dochter Esther, heeft echter resoluut het voetspoor van haar vader gevolgd. Toen zij dertien jaar was, ging ze aan het Conservatorium te Mechelen piano studeren. Maar moeder vond, dat zij zulk een mooi stemmetje had, dat ze dit talent toch ook diende te ontwikkelen. Zo kwam het, dat Esther Frans vooral zang studeerde, en zij bleef haar heldere sopraan verder oefenen en ontwikkelen tot ze trouwde. Nu is ze Mevr Verbruggen en treedt in de uitgebreide inrichting "De Toverfluit", gelegen te Ploeghalle aan de straatweg Antwerpen-Turnhout, geregeld op voor de honderden mensen, die de zaal vooral tijdens de weekends vullen. Haar liefste componisten zijn Mozart en Schubert, maar hier zingt zij vooral lichte stukken en aria's uit operetten. Haar man maakt deel uit van het kleine, maar meeslepende orkest in "De Toverfluit", waar zijn vader, de h. Verbruggen, het publiek charmeert met zijn specialiteit, die hij jarenlang ook voor de radio heeft beoefend : kunstfluiten.

Niemand die Abel Frans kent, zal hem een zonderling noemen. Toch heeft hij één zonderlinge daad op zijn geweten : hij heeft zijn eigen dodenmars geschreven. "Vaarwel Elza" luidt de titel, en u begrijpt zo al wel, dat ze is opgedragen aan zijn vrouw. De achtergrond van dit ogenschijnlijk rare idee kunt u natuurlijk niet vermoeden. De zaak zit zo, dat Abel Frans dit stuk bijna veertig jaar geleden dichtte uit wanhoop omdat deze "Elza" niet van hem weten wilde. Heeft dit gebaar van de verliefde jonge man, die Abel Frans toen was, haar uiteindelijk bewogen om toch "ja" te zeggen ? Zij zijn al jaren een gelukkig paar.

- Het stuk ligt nu achter slot, zei Abel Frans. Maar de chef van de harmonie weet waar hij het kan vinden, en het arrangement voor zijn formatie is trouwens gereed.

Hij zegt dit heel gewoon, alsof deze schikking voor na zijn dood de gewoonste zaak van de wereld is. Maar wie hem kent, weet dat hij allerminst met doodsgedachten rondloopt en in werkelijkheid een opgewekt mens is met een grote artistieke begaafdheid - een man, die door zijn dorpsgenoten op de handen wordt gedragen.

Laat het dus nog jaren duren eer die dodenmars uit de kast komt.

Ziedaar het artikel uit 1959, een ooggetuigeverslag van reporter B.L.

Een groep muzikanten voor café Peter Benoit

Abel Frans gemoedelijk mosselen etend met enkele cliënten

Abel Frans - herdenking te Rumst Zondag 22 september

Een volk dat zijn kunstenaars eert, is een groot volk²

Op 30 april 1962 overleed te Rumst in de leeftijd van juist 63 jaar de gekende en sympathieke Abel Frans.

Jaren lang was hij de populaire waard van het gekende café "Peter Benoit" het rendez-vous van alle kunstenaars uit de streek en ook van ver daarbuiten. Maar een leven lang was hij de man, die zijn volk gezonde en volkse muziek bezorgde.

Zijn begrafenis op 4 mei van het vorige jaar was dan ook eerder een triomftocht dan een rouwende stoet. Allen wilden nog eens hun erkentelijkheid uitdrukken voor hetgeen Abel Frans een levenlang gepresteerd had.

"Een volk dat zijn kunstenaars eert, is een groot volk" onder die titel zal zondag te Rumst een Abel Frans herdenking doorgaan.

SELFMADE MAN

Abel Frans werd 7 april 1899 te Rumst geboren. De muziek zat hem van jongs af aan in het bloed. Gelegenheid om muziek te studeren was er praktisch niet en daarom probeerde de jonge Abel op zijn eentje om er iets van terecht te brengen. Slechts 18 jaar oud componeerde hij liedjes, die onmiddellijk aansloegen. Men zou het heimatliederen kunnen noemen, zoals "Mijn dorpkpen" en "Dorpsklokje". Zou door studie en leiding het talent van Abel Frans zich misschien hebben kunnen ontwikkelen in het ernstige genre, nu voelde hij zich geroepen om de grote massa te bereiken, vandaar zijn voorliefde voor de lichte muziek.

Men zou Abel Frans ook een profetisch man hebben kunnen noemen. Nauwelijks kunnen we ons nu nog indenken dat rond de jaren 1920 geen televisie bestond en dat de radio nog een zeldzaam ding was. Abel Frans echter voorzag onmiddellijk welke rol de radio zou gaan spelen. Reeds vermoedde hij dat het niet zou blijven bij het overbrengen van "klank", doch dat ook het "beeld" zou moeten volgen.

Hij dacht reeds aan raketten en reizen naar de maan, getuige zijn liedjes uit die tijd "Allo, allo, alles gaat per radio", "Verkeersagent in de lucht" en "Een reisje naar de maan". Ouderen van dagen zullen zich noch herinneren welke overrompelend sukses deze schlagers hadden in die tijd.

Niet te verwonderen, dat hij tot de eerste medewerkers van de radio kan gerekend worden. Rond 1930 stichtte hij het kabaret "De lustige krekels", dat regelmatig voor de katolieke

² Naam van de auteur onbekend, *Volksweekblad*, 1963.

Vlaamse Radio Omroep optrad en waaraan artisten als Willy Vervoort en Yvonne Verbeeck meewerkten.

GROOT KUNSTENAAR

Abel Frans was een groot kunstenaar omdat hij werkelijk iets wist te presteren, dat "kunst" kon genoemd worden, ook al zouden we nu dan spreken van kunst met een kleine "k". Doch Abel was ook een kunstenaar met een grote "K". Orkestwerken als "De Grolpot" kenden sukses in binnen en buitenland en bleven jarenlang op het repertorium staan. Zijn operettes als "Meikoningin", "Heidebloemke" en "Kempische Harten" worden nog tot op de huidige dag opgevoerd. In 1950 stichtte hij het operettegezelschap "Rupel en Nethe" samen met de "Symphonie Peter Benoit". Abel Frans presteerde dat allemaal zonder veel omhaal van woorden. Nooit speelde geld bij hem een rol, hij deed het uit liefde voor de kunst en uit liefde voor de mensen.

EEN "ENIG" BEROEP

Van de kunst alleen is het moeilijk te leven, zegt men dikwijls. Bij Abel moet dit zeker het geval geweest zijn, want of hij veel of weinig betaald werd was hem onverschillig en waarschijnlijk werd hij meer niet dan wel betaald. Toch moest hij en zijn vrouw en kinderen ook leven. Naast de muziek vervaardigde Abel Frans boeken voor mekanische orgels. Zijn "orgelboeken" gingen de gehele wereld rond en waren misschien in Amerika nog beter gekend dan hier in België. Zijn grote liefde voor de muziek en zijn grondige kennis daarvan maakte hem tot de man, die met de meeste precisie dit moeilijke werk kon uitvoeren. Praktisch bestaat dit beroep niet meer en de T.V. deed er dan ook goed aan om enkele jaren geleden hieraan een reportage te wijden.

Had Abel Frans zo een enig beroep, het is zeker een enig feit dat men hem in het telefoonboek moest gaan opzoeken onder zijn "voornaam", daar waar alle telefoonboeken van de wereld eerst de "achternaam" vermelden. Waarschijnlijk kwam dit omdat men bij de regie van telegraaf en telefoon niet juist geweten heeft of hij nu "Abel" of "Frans" heette.

EEN GOED MENS

Zelf hebben we Abel pas leren kennen, een tiental jaren voor zijn dood. We waren toen maar half zo oud als hij en in zijn ogen zeker nog een "onvolwassen mens". Onmiddellijk stelden we echter vast dat we te doen hadden met een goed mens. We konden met hem spreken over alles wat "ons" interesseerde en nooit kregen we de indruk dat hij als een oudere "betweter" ons eens de les wilde spellen.

Geen wonder dat men in Peter Benoit dan ook altijd mensen aantrof. Het was er gezellig. Met zijn schorre ietwat ruwe stem kon Abel vertellen en lachen, dat men moest luisteren of men wilde of niet.

En hoe dikwijls ging zijn hand niet in de toogla om anderen te helpen, die het meer nodig hadden dan hij... .

Zijn voorliefde voor de eenvoudige mensen kwam niet alleen voort met de bedoeling om in hen inspiratie op te doen voor nieuwe liedjes of komposities, ze kwam vooral voort uit zijn goed hart.

Ofschoon altijd blij en opgeruimd, moet Abel toch de laatste jaren van zijn leven het einde hebben voelen naderen. Het moet hem een troost geweest zijn te weten dat zijn vier kinderen goed door het leven gingen. Fier moet hij geweest zijn op zijn rakkers van kleinkinderen.

Toen de klokken de meimaand inluiden, legde Abel Frans zachtjes zijn moede hoofd neer, hij had de goede strijd gestreden... .

HERDENKING

De herinnering aan dergelijke mensen moet bewaard worden. We wensen daarom het Abel Frans-herdenkingkomitee van harte proficiat met het initiatief dat ze namen en we hopen zondag in Rumst heel veel mensen aan te treffen, allemaal vrienden van onze vriend Abel.

Tot daar de integrale weergave van de twee krantenartikels over Abel Frans.

Roger De Loenen

Camaval te Wijnegem

TOEMAATJE

Enkele grappen uit de omgeving van Abel Frans.

(Alles van horen zeggen)

De slakkeninvasie

Abel was het volgende overkomen :

Hij zat met een zware verkoudheid, en besloot zelf zijn hoestsiroop te maken.

Als voornaamste ingrediënt had hij nodig : slakken.

Na een namiddagje slakkentocht was zijn buit klaar, een flinke portie met van die dikke bruinrode slakken.

Hij deed ze in een kookpot (de pot was bijna vol) en zorgde ervoor dat deze goed afgesloten was met een deksel. Klaar is kees, de volgende dag kon hij zijn preparaat afwerken.

De volgende ochtend echter stelde hij vast dat de slakken het deksel hadden gelicht en verspreid waren op de muren, kasten, vloer en plafond !

De vroegtijdige terugtocht van de bedevaart naar Scherpenheuvel.

Wees gegroet Mmmm.mmm.mmm

Wees gegroet Mmmm.mmm.mmm

Wa dorekik na, zen zal trug ? Zei de Rumstenaar.

Hij sprong uit het bed en keek door het raam om de eerste bedevaarders te bewonderen die terugkwamen uit Scherpenheuvel.

En wat zag hij denk je ?

Inderdaad, Abel Frans, gans alleen op de straat slenterend, die half biddend, half murmelend, vele Rumstenaars uit hun bed heeft gezet.

Op weg naar het NIR.

Op zekere dag ging Abel met zijn *Lustige Krekels* (Yvonne Verbeeck, Sus Hendrickx, Orfa Vander Kinderen) naar het NIR te Brussel.

Op de tram die hij te Brussel diende te nemen vroeg hij hoeveel het was.

De kaartjesknipper antwoorde in het Frans. Als fiere Vlaming liet Abel zich niet doen, en antwoordde : "Wablief ? Ik versta U niet, ik vroeg gewoon hoeveel het was."

Weer antwoordde de trambediende in het Frans, de gezellen van Abel kregen binnenpretjes.

De korte dialoog herhaalde zich meerdere malen, geen van de partijen gaf toe.

Tot Abel vroeg het personeelsnummer van de bediende.

Als antwoord kreeg hij de prijs in het Vlaams.

WIST U DAT :

- Er van Abel Frans een sketch is bewaard gebleven : "Soldaat Pepermans op het Rapport"
- De eerste Musical van Abel Frans : "Hofstade Plage", werd opgevoerd in de oude zaal van den Blekke (Lambrechts), in de jaren 1936/1937.
- Abel Frans er in slaagde, de twee zwaar concurrerende lokale toneelverenigingen die als met betrokken messen tegenover elkaar stonden ;
 - die van "den Bol", (sculpteur Gustaaf Verept), van de *Rupelzonen*, die hun zaal hadden in « 't Schuurke »,
 - en die van "Ma Calluy", de *Vlaamse Oudstrijders*, die hun zaal hadden bij den Blekke, gezamenlijk te laten optreden in de Operette "Heibloemke", in 1941.
- Abel Frans het oude volksspel "De Haan uit 't vat slaan" in ere heeft hersteld.
- De door hem opgerichte vereniging "Symphonie Peter Benoit" een cavalkadegroep had die deelnam aan diverse carnavaloptochten in de omstreken (o.a. te Rumst, Schelle, Aalst, Willebroek, Wommelgem).

Dat coiffeur Frans Callaerts, gegrimeerd door Albert Hellinckx, het evenbeeld was van Peter Benoit.
- Het werk van Abel Frans, of toch een deel ervan werd, gearchiveerd op de
KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK ALBERT I, Afdeling Muziek, onder de nummers :
DS 2000.190/64/13mus DS 2000.190/64/9mus
- Abel Frans een orgel had van het Merk : ARBURO (Arthur Burssens Roels)
Dat bij "De Rus" te Terhagen,
"Het Viskot" op de Varkensmarkt te Boom, en bij
"Mon Radio" op de Markt te Boom, ook zo'n orgels stonden.
(Medegedeeld door CLAES Ronny, Boom, waarvoor dank)
- Dat wij de kinderen van Abel Frans, alsmede de Heren Albert Hellinckx, Dolf Peeters, Adeline Switsers, Arthur Prinsen en de Gebr. Teugels danken voor het in bruikleen geven van foto's, documentatie en voor de inlichtingen die zij hebben verstrekt.

Gemeente BOOM

ZAAL "PLAZA"

DINSDAG 8 JANUARIJ te 8 uur zeer s'ijpt

door het operettegezelschap

«RUPEL-NETE»

Opvoering van de prachtige operette

Meikoningin

Libretto : Tine Van Rompuy

Musiek : Abel Frans

Orkestleider : De Toondichter

Décor en grimering : J. Van den Bergh

Balletleider : Paula Peeters

Opsteker : Pr. Frans

Programma :

SPELEN MEE :

Baas Steinweger
Bazin Steinweger
Grittly, hun dochter
Fritz, hun zoon
Terza, hun pleegdochter
Franz, hotelbediende
Hans, » »
Baron Ludwig Von Hachenfels
Dokter Hugo Meyer, toerist
Mijnheer Watzek, » »
Juffrouw Benesch, » »
Zigeunerleider
Zigeunervrouw
Rötly
Zigeunergroep, Dorpsmeisjes, Dorpsjeugd,
Dorpsjongens, Balletgroep.

Speelt in Tyrol.

1* bedrijf in Mei.

3* bedrijf in de Oogstmaand.

2* bedrijf in Juli.

Na het 2* bedrijf 15 minuten Poos

SYMPONISCH ORKEST :

Violen : Frans Heps, Mevr. De Wit, Mevr. Rymenans

Clarinetten : Verlinden, De Herdt, Marnet

Trompet : Emiel Callyu

Trombone : Fasoel

Bas : Van Reeth

Fluit : Hendrickx

Accordeon : Verlinden

Contra-Bas : Jos. Peeters

Klavier : Maurice Noordwijk

Slagwerk : L. Muysshoondt

Balletten : Meijuffers Gilberte Callaert, Francine Frans, E. Frans,
L. Vinck, A. Wijckmans, T. Hermans.

Korte Inhoud :

Terza, een verdwaald zigeunerskind dat opgenomen werd door goede Tyroolse burgers, is tot Meikoninginnetje gekozen, en volop wordt deze vertiezing gevierd.

De baron, een nog jonge weduwnaar, is van de partij, en heeft liefdegevoelens voor het meisje. Doch deze liefde wordt door haar op een beleefde manier afgewezen, gezien het grote rangverschil.

Hans, in dienst bij baas en bazin Steinweger, zal de baron helpen, en samen ontwerpen ze een plan.

Zo komt de baron als knecht in dienst bij Steinweger, en Terza, niet begrijpende hoe het komt, wordt verliefd op de nieuwe knecht.

Door louter toeval vindt Terza haar moeder weer onder een voorbijtrekkende troep zigeuners en vertrekt mede met hen.

Enkele weken nadien, bij gelegenheid van de viering der zilveren bruiloft van haar pleegouders, komt ze uit dankbaarheid hulde betuigen aan haar vroegere pleegouders, maar brengt tevens de droeve tijding van het alsterven van haar onlangs teruggevonden moedertje.

Zo komt Terza terug inwonen bij de Steinwegers.

Vervolgens komt ze tot de ontdekking wie de nieuwe knecht is, en ja, het plan is geslaagd, Terza bemint de baron.

Samen met nog twee nieuw-gevormde paartjes wordt dan deze drievoudige pating bekend gemaakt hetwelk natuurlijk wat verrassing meebrengt maar met algemene instemming goedgekeurd wordt.

Meikoningin

Gemeente RUMST

Zaal "NATIONAL,, Veerstraat

Opvoering van de nieuwe

OPERETTE

**"'T WEEUWTJE
VAN DE OPERA,,**

in 3 bedrijven

Muziek van ABEL FRANS

Tekst van Tine Van Rompuy

op Dinsdag 10 en Woensdag 11 Februari 1953

te 7.30 uur stipt

met dezelfde artisten als in "MEIKONINGIN,, en "SEPP'L,,
maar nog aangevuld, nog veel mooier dan vorige operetten
die we voor het voetlicht brachten.

Speciaal geschilderde decors (voor elk bedrijf afwisselend)

Prachtige costumes, soirée's, tyroolse - Strelende muziek

'n Weelde van kleur en lichteffecten - Schitterende balletten

Volledig symfonisch orkest onder leiding v/d toondichter

PRIJZEN DER PLAATSEN : 25 fr. (genummerd) en 20 fr.

'n goede raad : Neem uw kaarten op voorhand in Café "Peter Benoit,,.

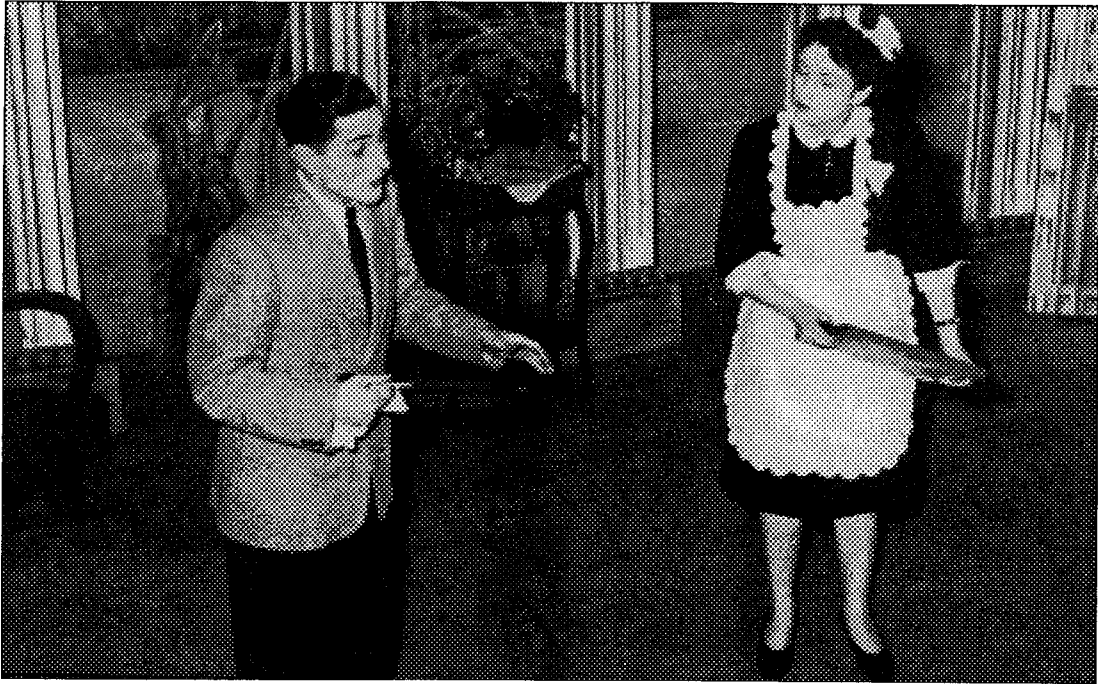
Speciale autobusdienst na de vertoningen in alle richtingen

MAES-PILS

Depot : BRIDTS-VERBEECK, Molenstr., Rumst - Tel. 78.08.46

Druk J. Claes-Peeters, Velodroomstraat, 13, Boom - Tel. 78.03.49

Weewwtje van de opera

GEMEENTE RUMST CINEMA NATIONAL

DINSDAG 23 - en WOENSDAG 24 MAART 1954

opvoering van de schitterende operette

De Lustige Boer

van VICTOR LEON

Muziek van LEO FALL

door het operettengeselschap "PETER BENOIT."

Symphonisch orkest onder leiding van toonkundige
ABEL FRANS

Algemene leiding : ALBERT HELLINX

PROGRAMMA

ROLVERDELING :

Mathéus Scheichelroder, boer
Stefan, zijn zoon
Annamirl, zijn dochter
Lindoberer, eigenaar
Vincentz, zijn zoon
Randaschl, boer
Endletzhof, boer
Zopf, veldwachter
Lizzie, oude jonge dochter
Heinerle, haar zoonstje
Geheimraad van Grunow
Victoria, zijn vrouw
Horst, hun zoon
Frederika, hun dochter
Frans, bediende
Toni, kamermeisje
Recruten

Hr Paul Collters
Hr Albert Hellinx
Mej Annie Peeters
Hr Sady Segers
Hr Bern. Van Menxel
Hr Gustaaf De Wever
Hr Frans Van Reeth
Hr Louis Muysshondt
Mej. Esther Frans
Jongeh. Roger Maes
Hr Louis Muysshondt
Mej. Thilda Herremans
Hr G. De Wever
Mej. Julia Verbeeck
Hr Frans Van Reeth
Mej. Esther Frans
Hr Frans Maes
Hr Leon Frans

BALLETTEN onder leiding van L. JANSSENS

Werken mee : Louisa Janssens, Thilda en Betty Herremans,
Lydie Vinck, E. Frans, Anny Elsen.

Figuratie : François Muysshondt, Pierre Nagels, Const. De
Loenen, Mej. Verlinden, Eddy Spiessens.

Regie : Hr Ed. VAN DE VELDE.

Leiding zang : Mej. Annie PEETERS.

Decors
Grimmage } Hr H. VAN DEN BERGH.

MEUBELEN geleverd door het huis

'T SCHUURKEN

TALBOOM - MEYSMAN

Enige schrijnwerkerij der Rupelstreek!

14

BEKNOPTE INHOUD

Eerste Bedrijf DE STUDENT

Dit is de geschiedenis van een doodarm doch eerlijk boertje, Mathéus Scheichelroder, die volgens de traditie zijner voorouders, er volstrekt aan houdt, steeds een slaapmuts op het hoofd te dragen, en waarmede hij er zo onderwets uitziet, dat iedereen hem uitlacht.

Doch het boertje is er niet toe te bewegen het erfdel van zijn overgrootvader achterwege te laten.

Hij drijft zijn koppigheid zo ver, dat hij volstrekt wil dat zijn zoon Stefan domine zal worden en daarom deze naar de hogeschool wil sturen; ondanks het feit dat het boertje zelf en ook zijn kinderen, zich veel ontberingen moeten getroosten om het nodige geld hiervoor te vergaren.

Stefan zelf voelt er niets voor om zijn vader en zusje Annamirl te verlaten, doch 't is vader's wil en daar hij deze geen verdriet wil aandoen stemt hij toe en vertrekt naar Weenen.

Tweede Bedrijf DE DOKTER

Vijf jaar later, 't is kermis te Oberwang. Mathéus Lindoberer, Annamirl (die intussen een lief jong meisje geworden is) en al de dorpslieden, wachten met ongeduld op de komst van Stefan, die intussen dokter geworden is in plaats van domine, en op St Mathéus, de maandag van zijn vader, zeker niet zal nalaten om bezoek te komen. In afwachting wordt er lustig kermis gevierd en een smakelijke pot gedronken.

Wanneer Stefan eindelijk verschijnt bereikt de vreugde haar toppunt en danst men er lustig op los.

Doch deze vreugde is voor het boertje en zijn dochter van korten duur. Stefan bekent aan zijn vader dat hij verloofd is en over een week zal in het huwelijk treden.

Wanneer vader en zuster zich reeds verheugen op de bruiloft, komt de katastroef. Daar de verloofde van Stefan een meisje is uit de aristocratie is het onmogelijk dat een boer aan de feesttafel zou verschijnen. Deze vernedering wil Stefan niet doorstaan. Hij vertrekt terug naar Weenen, zijn vader en zuster in de grootste droefheid achterlatend.

Derde Bedrijf DE PROFESSOR

Dien dag heeft er een grote ontvangst plaats ter gelegenheid van Stefan's benoeming tot Professor en men is druk in de weer om alles in gereedheid te brengen voor deze plechtigheid.

Lindoberer, die een middel gevonden heeft om samen met Mathéus en Annamirl naar Weenen te reizen, komt plotseling als een donderslag in het huis gevallen tot grote ontsteltnis van Stefan doch tot grote vreugde van Frederika, Stefan's vrouw. Wanneer deze vernemt dat schoonzusje en schoonzusje inagelijks in Weenen zijn, nodigt zij hen alle drie uit op de feestviering.

Als dan plotseling de drie boeren verschijnen, tussen al deze aristocratische lieden, kent de verontwaardiging geen grenzen en Stefan is de wanhoop nabij.

Doch de licftalligheid van Frederika en de eerlijkheid van Mathéus zullen de bovenhand halen op de hoogmoed en zoals in alle verhalen, komt hier dan ook alles terecht.

De lustige Boer

SYMPHONIE « PETER BENOIT » — RUMST
 FEESTZAAL « ROXY » RUMST
 WOENSDAG 16 FEBRUARI 1955

IN HET WITTE PAARD

Operette in 3 Bedrijven van HANS MULLER

Musiek van BENATZKY en STOLZ

Regie: EDM. VAN DE VELDE

Algemene leiding: ALBERT HELLINX

Met medewerking van :

DE SYMPHONIE « PETER BENOIT »
 — Onder leiding van Heer ABEL FRANS —

Balletten van José NICOLA (K.V.O. Antwerpen)

NIEUWE DECORS
 door Hr V. D. BERCH

H O N D E R D
 K O S T U M E N

IN HET WITTE PAARD

ROLVERDELING

Joseph Vogelhuber, waardin Julia Verbeek
 Leopold Brandmeier, Ober Albert Hellinx
 Willem Gieseke, nijveraar Paul Colliers
 Otilie, zijn dochter Esther Frans
 Dr Siedler, advocaat Bernard Van Menxel
 Sigismund Sady Segers
 Prof. Hinzelmann Lou Berry
 Klaartje, zijn dochter Florida Van Acken
 Keizer Franz Jozef Const. De Loenen
 De Burgemeester Gust. De Wever
 De Piccolo Gustl François Muysthondt
 De Opperhouthvester Leo Adams
 Kathy, postmeesteres Anny Elzen
 Zenzi, koemaid Rosa Verlinden
 De Reidsigs Leo Frans
 Bruidspaar... Hij George Carpentier
 Zij Thilda Herremans

Kellnerinnen - Marktlieden - Boeren en Boerinnen - Koemaisjes - Toeristen - Kinderen
 gespeeld door :

Geraldine Van Acken - Waldren Verlinden
 Gezusters De Wever - Betty Herremans - Eddy Spiessens - Raoul De Loenen - Anita De Loenen.
 Roger De Loenen.

Het stuk speelt zich af aan het wondermoofe,
 St. Wolfgang in Saltkammergut, voor het Hotel
 « IN HET WITTE PAARD »

Typering : Hr VAN DEN BERCH

Opgever : Hr XAVIER ROELANTS

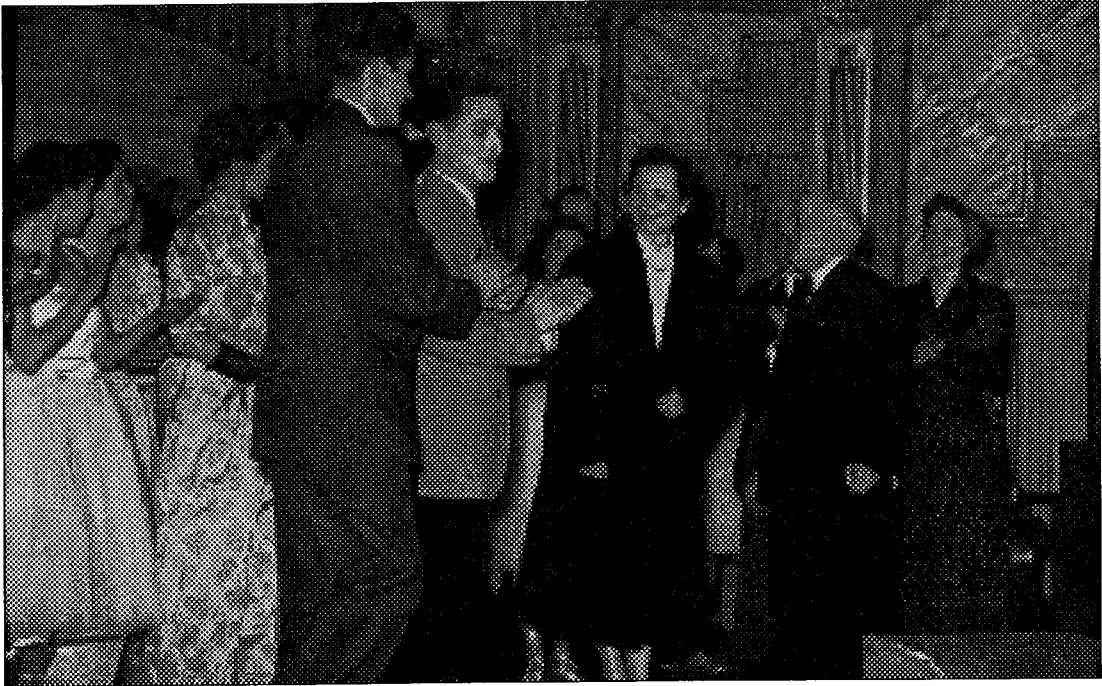
KORTE INHOUD

Vrouw Josepha Vogelhuber, waardin uit het hotel « In 't Witte Paard » is een mooie en levenslustige weduwe daar- enboven zeer rijk. Leopold haar Ober kellner is evenals al de gasten van het hotel niet blind voor de waardin. Hij is tot over de oren verliefd op haar en valt haar gedurig lastig, tot grote ergernis der waardin, die in stilte haar hart verloren heeft aan een Berlijns advocaat, dr Siedler, die jaarlijks zijn verlof in 't Witte Paard doorbrengt. Leopold kan dat niet aanzien, en hij maakt het zo bont dat hij door Josepha ontslagen werd. Maar alle hoop is voor Leopold niet verloren. Keizer Franz-Jozef komt het schuttersfeest bijwonen. Het rustige Saltkammergut is in beroering wegens deze gebeurtenis. Leopold die in de dorpspolitiek wat te vertellen heeft, zorgt er voor dat de Keizer in het Witte Paard zal afstappen. Dat brengt Josepha die wegens het ontslag van haar Ober kellner geen hulp meer heeft, in verlegenheid. Zij smeekt Leopold terug in dienst te treden. Leopold stemt toe en tracht daardoor het hart der waardin te winnen.

Dr Siedler treft die jaar in het hotel een aardig meisje Otilie. Liefde op 't eerste zicht natuurlijk. Hij hecht dan minder en minder belang aan de attenties der waardin. Maar Otilie is de dochter van de eigenzinnige Gieseke, fabrikant in breigoederen, waarmede, dr Siedler in proces is. Vandaar moeilijkheden om van Otilie zijn bruidje te maken. Maar Leopold helpt het jonge paar en na vele verwikkelingen krijgen de beide geliefden elkaar toch. Tussen Sigismund en Klaartje, twee andere gasten van het hotel, ontstaat een liefdesgeschiedenis die ook een paarje worden. Dan pas voelt Josepha dat Leopold voor haar de gepaste echtgenoot zou zijn. Zij ontslaat hem weer als Ober kellner maar neemt hem voor gans het leven als echtgenoot.

★

In het witte paard

“Gefeliciteerd” met de opvoering
Abel Frans

Symphonie orkest Peter Benoit